

Λουλούδια στην Οροφή

της Ίνγκμπιορνγκ Σινγκουρνταρντοτίρ

Να σας μιλήσω για μια γιαγούλα που ξέρω; Είναι μια πολύ παράξενη ηλικιωμένη γυναίκα, τόσο γεμάτη με ζωή! Το πραγματικό της όνομα είναι Γκαντζιόνα, αλλά εγώ τη φωνάζω γιαγιά Γκαν. Προτού μετακομίσει στην πολυκατοικία, όπου μένω, ζούσε στην εξοχή. Το σπίτι της, εκεί στη φάρμα, έμοιαζε με κουκλόσπιτο. Είχε μικρούλικά παράθυρα και η οροφή ήταν καλυμμένη με γρασίδι. Υπήρχαν και λουλούδια που φύτρωναν στην οροφή!

Η γιαγιά Γκαν ζούσε ολομόναχη στη φάρμα, αλλά δεν ένιωθε ποτέ μοναξιά, επειδή είχε πολλά ζώα, με τα οποία έπαιζε: μια αγελάδα, επτά χήνες, δύο πρόβατα και μία γάτα.

Μία μέρα η γιαγιά Γκαν αρρώστησε.

«Δεν είσαι σοβαρά άρρωστη, όμως πρέπει να μετακομίσεις στην πόλη», είπε ο γιατρός. «Δεν είναι πολύ σοφό να ζεις εδώ πέρα ολομόναχή σου. Η αγελάδα σου δεν μπορεί να μου τηλεφωνήσει, αν σπάσεις το πόδι σου, έξω στην αυλή!»

«Μπορώ να φροντίζω τον εαυτό μου!», απάντησε η γιαγιά Γκαν. Μετά, ωστόσο, σκέφτηκε πως, ίσως, είχε πλάκα αν ζούσε στην πόλη.

«Εντάξει!», είπε ξαφνικά. «Θα μετακομίσω στην πόλη».

Σύντομα, πούλησε τη φάρμα της και αγόρασε ένα διαμέρισμα στην πολυκατοικία μας.

Τι θα έκανε, όμως, με τα ζώα; Δεν μπορούσε να τα πάρει στην πόλη, μαζί της, μπορούσε; Ευτυχώς, οι άνθρωποι της γειτονικής φάρμας προσφέρθηκαν να φροντίζουν τα ζώα. Ακόμη κι έτσι, όμως, ήταν πολύ δύσκολο για τη γιαγιά Γκαν να αποχαιρετήσει τους φίλους της, τα ζώα. Ήταν τόσο στενοχωρημένη, που αποφάσισε να πάρει τον γάτο της, τον Ρόμπερτ, μαζί της.

Η γιαγιά Γκαν πακέταρε όλα της τα πράγματα και, σύντομα, πήρε τον δρόμο για το νέο της σπίτι. Ήταν πολύ ενθουσιασμένη και ανυπομονούσε να δει την πόλη.

Κι εγώ ήμουν πολύ ενθουσιασμένος! Ανυπομονούσα να μάθω ποιος θα μετακόμιζε στο διαμέρισμα, απέναντι από το δικό μας. Ίσως, να ήταν ένα μικρό

αγόρι, με το οποίο θα μπορούσα να παίζω. Αλλά μετακόμισε η γιαγιά Γκαν. Ευτυχώς, που, τουλάχιστον, είχε και γάτα.

Η γιαγιά Γκαν δεν ενθουσιάστηκε και πολύ, όταν αντίκρισε το νέο της διαμέρισμα.

«Αυτό είναι απαίσιο!», είπε. «Οι τοίχοι είναι όλοι λείοι και άσπροι. Και, για κοίταξε εκείνα τα παράθυρα! Είναι υπερβολικά μεγάλα!». Και, μετά, σώπασε.

«Επιστρέφω σπίτι!», είπε, και έκανε να φύγει.

Τότε, ξαφνικά, τσίριξε. Ο Ρόμπερτ, ο γάτος, είχε μόλις πηδήξει από το παράθυρο!

«Μην ανησυχείς», της είπα αμέσως. «Πήδηξε, απλώς, έξω στο μπαλκόνι. Δες!».

Η γιαγιά Γκαν όρμησε στο μπαλκόνι, προσπερνώντας με. Όταν, όμως, έφτασε εκεί, ξέχασε εντελώς τον Ρόμπερτ. Το μπαλκόνι ήταν τεράστιο και μπορούσε να βλέπει τα βουνά πέρα μακριά, ακόμη και λίγο από θάλασσα. Η γιαγιά Γκαν χαμήλωσε το σώμα της, έτσι ώστε να μην βλέπει τις στέγες των σπιτιών, μόνο τα βουνά και τον ουρανό. Η γιαγιά Γκαν αποφάσισε, τελικά, να μείνει.

Την επόμενη μέρα, όμως, που πήγα να τη βοηθήσω να ξεπακετάρει, πάλι φαινόταν λυπημένη.

«Είσαι αναστατωμένη, επειδή όλα σου τα ζώα είναι τόσο μακριά;», τη ρώτησα.

«Ναι, θαρρώ πως μου λείπουν», αναστέναξε.

«Τότε, γιατί δεν πας να τα φέρεις;», τη ρώτησα.

Η γιαγιά Γκαν μου έκλεισε συνωμοτικά το μάτι και μου έσκασε ένα πλατύ αστείο χαμόγελο.

Δεν ήταν κανένας στο σπίτι, όταν πήγα να την επισκεφθώ την επόμενη μέρα. Η γιαγιά είχε πάει στην εξοχή με το λεωφορείο. Το βράδυ εκείνης της μέρας, με ξύπνησε ένα περίεργο κακάρισμα, που ερχόταν από τις σκάλες. Τι μπορούσε να ήταν; Μα φυσικά! Οι κότες! Πρέπει να φοβήθηκαν να ανέβουν με τον ανελκυστήρα!

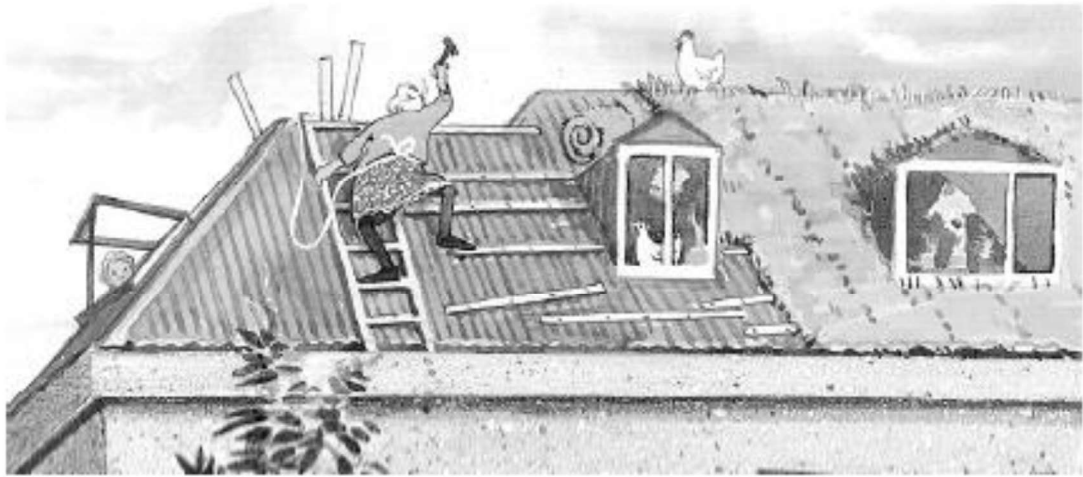
Την επόμενη μέρα, βοήθησα τη γιαγιά Γκαν να ταΐσει τις κότες.

«Νιώθω σαν να είμαι πίσω στο σπίτι μου», είπε. Οι κότες καθαρίζουν γύρω μου και, αν κατά κάποιο τρόπο ξεχαστώ, φαντάζομαι πως τα βουνά που βλέπω είναι εκείνα που είναι κοντά στη φάρμα μου. Το μόνο που λείπει είναι η μυρωδιά του χώματος και του γρασιδιού. Ξαφνικά, γούρλωσε τα μάτια της και σηκώθηκε όρθια. Ήταν φανερό πως της είχε έρθει μια νέα ιδέα.

«Λοιπόν», είπε. «Δεν νομίζεις ότι θα ήταν ωραία να έχουμε λίγο γρασίδι στην οροφή; Νομίζω χρειάζεται να πάμε στην πόλη αύριο!».

Και κάναμε ακριβώς αυτό.

Όταν επιστρέψαμε σπίτι, η γιαγιά Γκαν μετέφερε τα κομμάτια του χορτοτάπητα πάνω στην οροφή. Τα τοποθέτησε με προσοχή και τα στερέωσε, ώστε να μην πέσουν.

Η γιαγιά Γκαν είναι πολύ πιο χαρούμενη τώρα. Δημιούργησε ένα μικρό κομμάτι εξοχής, εδώ, στην πόλη. Ο κήπος της, στην οροφή, της αρέσει τόσο όσο και ο κήπος της στην παλιά της φάρμα. Φυτρώνουν και λουλούδια στην οροφή.

Η γιαγιά Γκαν δεν μοιάζει με κανέναν που ξέρω. Μπορεί να κάνει τα πάντα! Υπάρχει ένα μόνο πράγμα που την απασχολεί τώρα. «Πώς θα χωρέσει η αγελάδα, μέσα στον ανελκυστήρα;»!

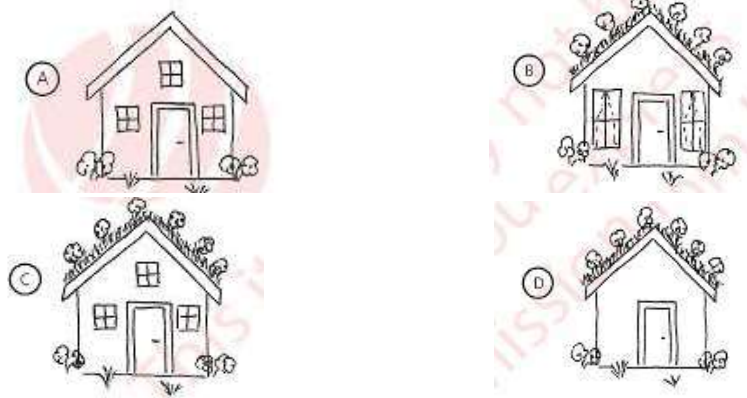
Λουλούδια στην Οροφή

Ερωτήσεις:

1. Ποιος αφηγείται την ιστορία;

- A) Μία γιαγιά.
- B) Ένα παιδί.
- Γ) Ένας γιατρός.
- Δ) Ένας κτηνοτρόφος.

2. Ποιο από τα πιο κάτω σπίτια μοιάζει περισσότερο με το σπίτι της Γιαγιάς Γκαν, στη φάρμα;

3. Γιατί ο γιατρός πίστευε πως η γιαγιά Γκαν έπρεπε να μετακομίσει, στην πόλη;

- A) Επειδή ήταν μόνη, χωρίς τους φίλους της.
- B) Για να μπορέσει να ζήσει με τους συγγενείς της.
- Γ) Επειδή δεν μπορούσε να φροντίσει τα ζώα της.
- Δ) Σε περίπτωση που χρειαζόταν κάποιον/α να τη φροντίζει.

4. Ποιος προσφέρθηκε να φροντίσει τα ζώα της γιαγιάς Γκαν, όταν εκείνη μετακόμισε στην πόλη;

- A) Οι άνθρωποι της γειτονικής φάρμας.
- B) Ο γιατρός.
- Γ) Η οικογένεια της γιαγιάς Γκαν.
- Δ) Ο Ρόμπερτ.

5. Στη γιαγιά Γκαν δεν άρεσαν οι τοίχοι και τα παράθυρα, στο νέο της διαμέρισμα, και έτσι ήταν λυπημένη. Για ποιον άλλο λόγο ήταν λυπημένη;

- A) Ήταν άρρωστη.
- B) Της έλειπε η γάτα της.
- Γ) Δεν της άρεσε το μπαλκόνι.
- Δ) Νοσταλγούσε το σπίτι της.

6. Γιατί η γιαγιά Γκαν τσίριξε, όταν ο γάτος της πήδηξε έξω από το παράθυρο;

---

7. Όταν η γιαγιά Γκαν βρισκόταν έξω στο μπαλκόνι, χαμήλωσε το σώμα της, έτσι ώστε να μη βλέπει καθόλου τις οροφές των σπιτιών, μόνο τα βουνά και τον ουρανό. Γιατί το έκανε αυτό;

---

8. Βρες το μέρος του κειμένου, που είναι δίπλα από αυτήν την εικόνα της γιαγιάς Γκαν: Γιατί η γιαγιά έκλεισε το μάτι συνωμοτικά και χαμογέλασε στο αγόρι;

---

9. Γράψε δύο πράγματα που έκανε η γιαγιά Γκαν και τη βοήθησαν να νιώσει το νέο της διαμέρισμα σαν το σπίτι της.

1. _____

2. _____

10. Στο τέλος της ιστορίας, πώς ένιωσε η γιαγιά Γκαν για το νέο της σπίτι;

---

11. Η τελευταία πρόταση του κειμένου είναι: «Πώς θα χωρέσει η αγελάδα, μέσα στον ανελκυστήρα;»!

Γιατί το κείμενο τελειώνει με αυτήν την ερώτηση;

- A) Για να προσθέσει κάτι αστείο στην ιστορία.
- B) Για να εξηγήσει το ηθικό δίδαγμα της ιστορίας.
- Γ) Για να κάνει την ιστορία πιστευτή.
- Δ) Για να βοηθήσει τον/την αναγνώστη/στρια να καταλάβει τι έγινε.

12. Ποια ήταν τα συναισθήματα του αγοριού για τη γιαγιά Γκαν, στην αρχή, όταν μετακόμισε και ποια στο τέλος της ιστορίας; Με βάση ό,τι διάβασες, περίγραψε το κάθε συναίσθημα και δικαιολόγησε γιατί αυτά άλλαξαν.

---

13. Ποιο από τα ακόλουθα μπορεί να μάθει κανείς, διαβάζοντας αυτήν την ιστορία;

- A) Αν οι ηλικιωμένοι άνθρωποι αλλάξουν τον χώρο όπου ζουν, δεν μπορούν πια να είναι χαρούμενοι.
- B) Μπορείς να νιώσεις έναν νέο χώρο σαν το σπίτι σου, όταν εκεί μεταφέρεις δικά σου πράγματα.
- Γ) Μπορείς να συνηθίσεις τη συμβίωση με ζώα, ακόμα και αν κάνουν θόρυβο.
- Δ) Παιδιά και ηλικιωμένοι δεν μπορούν να είναι φίλοι.

Flowers on the Roof by Ingibjorg Sigurdardottir, illustrated by Brian Pilkington and published by Mal Og Menning (www.malogmenning.is), 1985, is reproduced by kind permission of the author.

Ανακτήθηκε από <http://pirls2016.org/download-center/> και μεταφράστηκε και προσαρμόστηκε από την Ομάδα Εργασίας Ελληνικών Δημοτικής Εκπαίδευσης